

verede kan endvidere drages til ansvar uden justitsministerens tilladelse, hvis den pågældende har meddelt samtykke hertil i et retsmøde i den medlemsstat, hvortil udlevering er sket.

Stk. 3. Den udleverede kan uden justitsministerens tilladelse videreudleveres til en tredje medlemsstat, hvis den pågældende i forbindelse med samtykke til udlevering til den medlemsstat, hvortil udlevering er sket, har meddelt samtykke til at blive draget til ansvar og blive udleveret videre til en tredje medlemsstat for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, jf. § 18 c, 2. pkt. Videreudlevering kan også ske uden justitsministerens tilladelse, hvis den udleverede har meddelt samtykke til videreudlevering i et retsmøde i den medlemsstat, hvortil udlevering er sket.«

10. Overskriften til kapitel 3 affattes således:

»*Behandlingen af sager om udlevering til stater uden for Den Europæiske Union*«.

11. I § 11, stk. 1, udgår », jf. dog kapitel 3 a,«.

12. Kapitel 3 a ophæves og i stedet indsættes:

»Kapitel 3 a

Behandling af sager om udlevering til medlemsstater i Den Europæiske Union

§ 18 a. En europæisk arrestordre skal, for at kunne danne grundlag for anholdelse og udlevering til en medlemsstat i Den Europæiske Union, indeholde oplysning om den eftersøgte identitet og nationalitet, tid og sted for den strafbare handling, dennes beskaffenhed og de anvendelige straffebestemmelser, samt oplysning om, hvorvidt der er truffet beslutning om anholdelse eller fængsling, eller om der er afsagt dom.

Stk. 2. En europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på udlevering til strafforfølgning, skal tillige indeholde oplysning om, hvilken straf den pågældende handling efter lovgivningen i den medlemsstat, hvortil udlevering ønskes, kan medføre.

Stk. 3. En europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på udlevering til straffuldbydelse, skal tillige indeholde oplysning om den idømte straf eller anden retsfølge.

§ 18 b. Medmindre justitsministeren allerede på grundlag af oplysningerne i den europæiske arrestordre finder at burde nægte udlevering, sendes den europæiske arrestordre til politiet på

det sted, hvor den, som søges udleveret, har ophold. Politiet iværksætter derefter uden ophold den undersøgelse, der er nødvendig for at afgøre, om betingelserne for udlevering er opfyldt. For denne undersøgelse gælder bestemmelserne i retsplejelovens 4. bog med de fornødne lempelser.

Stk. 2. Til fremme af undersøgelsen og for at sikre udleveringen kan de retsmidler, der er omtalt i retsplejelovens kapitel 69 om anholdelse og kapitel 70 om varetægtsfængsling, anvendes i det omfang, den europæiske arrestordre er udstedt for en lovovertredelse, der efter reglerne i kapitel 2 a kan medføre udlevering. Herudover kan de retsmidler, der er omtalt i retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb, kapitel 73 om ransagning og kapitel 74 om beslaglæggelse og edition samt kapitel 75 a om andre efterforskningskridt anvendes i samme omfang, som i sager vedrørende lovovertredelser af tilsvarende art, der forfølges her i landet.

Stk. 3. Bestemmelsen om forsvarerbeskikkelse i § 14 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Efter afslutningen af politiets undersøgelse i medfør af stk. 1 forelægges spørgsmålet om udlevering justitsministeren til afgørelse. Bestemmelserne i § 15, stk. 2, og § 16 finder tilsvarende anvendelse.

§ 18 c. Den, der på grundlag af en europæisk arrestordre begæres udleveret, kan i et retsmøde meddele samtykke til udlevering. Den pågældende kan endvidere i et retsmøde meddele samtykke til at blive draget til ansvar og blive udleveret videre til en tredje medlemsstat for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der sker udlevering for. Retten vejleder den pågældende om følgerne af samtykke efter denne bestemmelse.

§ 18 d. Justitsministerens afgørelse efter § 18 b, stk. 4, skal træffes snarest og så vidt muligt inden 10 dage efter, at den, der begæres udleveret, er anholdt her i landet eller har meddelt samtykke til udleveringen.

Stk. 2. Træffer ministeren afgørelse om udlevering, og indbringes sagen i medfør af § 16, jf. § 18 b, stk. 4, 2. pkt., for retten, skal rettens endelige afgørelse så vidt muligt afsiges inden 60 dage efter anholdelsen af den pågældende her i landet.

§ 18 e. Medmindre den pågældende giver afkald på at indbringe beslutningen om udlevering